qua est locutio cum dicitur quod usque ad VII gradum consanguinea copulari non permittuntur. Potest enim et sic intelligi quia usque ad VII gradum que prohibentur, sed VII conceditur, vel quia VII gradus ultimus est in quo prohibentur, et post quem permittuntur. Quidam primo gradu posuerunt filios, II nepotes, III pronepotes, IIII adnepotes, V abnepotes, VI trinepotes, VII trinepotum nepotes. In hunc modum VII gradus in prohibitione continentur. Quidam a patre et matre radicem generationis esse dicunt, filium et filiam qui truncum generationis constituunt, illi nepotibus primum gradum computandum censent. Secundum quam ille gradus acceptionem qui in superiore dispositione VII fuit, in hac VI esse ostenditur. Gradus consanguinitatis quantumvis intendatur sursum et deorsum copulam coniugalem non admittit. Sic de filio ad matrem et omnes qui supra sunt, hoc est aviam, proaviam et cetera; et de matre ad filium et omnes qui infra sunt, hoc est nepotem, pronepotem et cetera. Similiter de patre ad filiam vel de filia ad patrem consideratur supra et infra. Quod ex transverso quod a latere descendit, quod consanguinitatis in matrimonio computantur. Quidam affinitatem usque [illegible] terminare quartum gradum voluerunt, alii usque ad VII sicut consanguinitatem observandam iudicaverunt. Spiritualis autem cognatio sive propinquitas hoc modo custoditur. Nemo commatrem vel filiam spiritualem uxorem ducere potest. Similiter nec mulier suo compatri vel filio spirituali uxor esse non potest. Filius quoque commatrem patris vel filiam spiritualem uxorem habere prohibetur, et similiter filia compatrem matris sue vel filio spirituali uxor esse non potest. In concilio Tyburiensi conceditur ut homo defuncto compatre suo illius uxorem ducat, si ei commater non est quia filium eius [illegible]; similiter mulier defuncta commatre sua viro illius nubere potest, si ei compater non est. Contrarium tamen in aliquibus inhibitum reperitur. Utrum adulterium quod cum dolo supposito dicitur coniugium dissolvat.

Ad uxorem incognitam facie desponsantibus aliam quandam ancillam vel per dolo suppositam, si quod si assensum suum per ea hi qui dolum passi sunt eo ex [illegible] non fecerunt, post bene noluerunt, nequaquam coniugium ratum esse debere censemus.